

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keizerberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 januari 1881

**Naar te veel bloot geogd**

EEN TECHNISCH SPECIALIST in het aanmeten van contactlenzen heeft verscheidene vrouwelijke cliënten zich geheel laten uitkleden voor het ondergaan van een huidonderzoek, zo bleek ter zitting van de Haagse rechtbank. De man stond terecht voor het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst.

De behandeling van deze strafzaak was door de rechtbank al een keer uitgesteld omdat een vrouw niet als getuige wilde verschijnen in verband met haar schroom om een verklaring af te leggen over haar wedervaren met de contactlenzenman, vertelt de rechtbankverslaggever van de Haagse Courant.

De verdachte hield ter zitting vol dat het huidonderzoek moest

worden verricht om te kunnen vaststellen welke oorzaken ten grondslag konden liggen aan irritatieverschijnselen die sommige vrouwen aan de ogen onder vinden bij het dragen van contactlenzen.

Het aanbrengen van make-up aan de oogleden kan een oorzaak zijn, indien de make-up zich niet verdraagt met bepaalde huidafscheidingen. De ondernemende verdachte zou op dit terrein experimenteel onderzoek hebben verricht.

De officier van justitie noemde een en ander in strijd met de wettelijke bepalingen inzake het uitoefenen van de geneeskunst. Hij eiste duizend gulden boete: dezelfde straf die was opgelegd door de Haagse kantonrechter. De contactlentechnicus was tegen dit vonnis in beroep ge-

gaan bij de appèlkamer van de Haagse rechtbank.

Zijn verdedigster mevrouw mr. H. M. de Kat-Presser verwees bepaalde beweringen van de blote dames naar het rijk der fabelen. Zij bepleitte vrijspraak voor haar cliënt op grond van het feit dat de verdachte geen enkele medische ingreep heeft verricht. De wet bevat geen verbodsbepaling inzake het aanmeten van contactlenzen, aldus de raadvrouw.

In zijn repliek zei de officier van justitie dat „het onderzoeken van organen die in hun werking te kort schieten” als geneeskunst moet worden aangemerkt.

De rechtbank heeft de technische specialist veroordeelt tot drie boetes van elk f 350, subsidiair 35 dagen hechtenis.

Prof. TENHAEFF kreeg zijn zin niet

NEEN, PROF. TENHAEFF heeft zijn zin niet gekregen. De Rijksuniversiteit te Utrecht heeft de Zweed dr. M. Johnson uit Lund uitgenodigd om een jaar lang als gastdocent parapsychologie op te treden. Dr. Johnson heeft vroeger al enige tijd gewerkt op het Instituut voor Parapsychologie te Utrecht. De benoeming van de heer Johnson is echter allerminst naar de smaak van de thans 76-jarige prof. Tenhaeff, die als kandidaat had dr. Onetto Bächler uit Santiago de Chile. Deze Chileense geleerde heeft bij vele bekende parapsychologen gewerkt, o.a. bij prof. Rhine van de Amerikaanse Duke University te Durham in Noord-Carolina.

Dr. Johnson is volgens de heer Tenhaeff een „onervaren kracht”.

Dat is trouwens niet het enige dat het publiek heeft kunnen vernemen uit

de mond van de welbespraakte hoogleraar. Als men sommige kranten, die een gesprek met hem hadden mocht geloven, dreigde er een „nieuw groot schandaal”. Het instituut voor parapsychologie zou door duistere machten worden bedreigd.

Het bijzonder professoraat aan de Rijksuniversiteit te Utrecht dateert van 1953. Het vinden van een opvolger is blijkbaar niet gemakkelijk — een beoordelingscommissie van drie hoogleraren zal moeten beslissen of na het proefjaar een voordracht zal worden gemaakt voor de leerstoel parapsychologie te Utrecht.

Dr. G. Zoráb heeft in een ingezonden stuk in De Telegraaf er zijn vreugde over uit gesproken, dat de heer Tenhaeff, die zijn boosheid in tal van interviews uitte, zijn zin niet heeft ge-

kregen. Volgens prof. Rhine staat namelijk de wetenschappelijkheid van dr. Onetto Bächler op zulk een laag peil, dat Rhine er niet aan zou denken ook maar één woord van Bächler in The Journal of Parapsychologie af te drukken.

Deze hele pijnlijke gang van zaken is vooral te danken aan prof. Tenhaeff zelf, die in de 15 jaren van zijn hooglerschap nooit in staat is geweest, bepaalde Nederlandse studenten dusdanig leiding te geven en te stimuleren dat zij te zijner tijd, aldus vervolgt dr. Zoráb, zijn opengevallen plaats zouden kunnen innemen. Er is in al die tijd zelfs geen kans geweest dat iemand op een parapsychologisch onderwerp promoveerde met prof. Tenhaeff als promotor. Het is bekend dat meer dan eens een afgestudeerde een poging daartoe heeft gewaagd. Maar de moeilijke persoonlijkheid van prof. Tenhaeff, die geen andere me-

VERVOLG OP BLZ. 24

Hygiëne betekent nu veel meer!

HET BEGRIP HYGIËNE heeft geleidelijk aan een ruimere betekenis gekregen.

Een recente Nederlandse definitie luidt: De hygiëne omvat de wetenschappen welke de bevordering en het behoud van de gezondheid van de mens tot onderwerp van studie hebben, evenals de middelen tot sanering van het milieu en tot aanpassing van de mens aan het milieu.

Deze ruimere definitie van de term hygiëne heeft het voordeel, dat de menselijke gezondheid ook in haar sociaal-psychologische relatie tot medemens en maatschappij wordt bevorderd.

Belangrijk is in deze definitie ook dat hierin duidelijk over bevordering en behoud van gezondheid wordt gesproken, een positieve benadering dus naast de begrippen van sanering (= aanpassing aan de mens) van het milieu en aanpassing van de mens aan het milieu.

Aldus op het ogenblik demissionaire staatssecretaris dr. R. J. H. Krusinga, toen hij onlangs het woord voerde voor de Jefferson medische faculteit in Philadelphia in de Ver. Staten. Hij behandelde in deze voordracht over „Menselijke gezondheid en het milieu” o.a. het thema „Welzijnsopvoeding”. Hij sprak als zijn oordeel uit dat een fundamentele hervorming nodig is voor de opleiding van althans een groot deel van de artsen.

„Ofschoon iedere arts, ongeacht het werk dat hij doet, zich (meer) bewust moet zijn van het feit dat hij in feite grotendeels bezig is de mens-milieu relatie zodanig te beïnvloeden, dat de gezondheid van de mens daarbij gebaat is, zal in de toekomst een steeds groter deel van de artsen heel in het bijzonder voortdurend de wisselwer-

king tussen mens en materieel en immaterieel milieu moeten observeren en daarin moeten ingrijpen, wanneer de gezondheid belaagd wordt.

Naar mijn mening is het duidelijk, dat alle artsen van de toekomst (meer)

onderwijs in ecologie van gezondheid, epidemiologie en enkele algemene begrippen betreffende milieuhygiëne moeten krijgen. Daarnaast zal het dringend nodig zijn ernstig te overwegen een aantal medische studenten reeds vroegtijdig afzonderlijk te gaan specialiseren tot „milieuarts”, aldus de heer Krusinga in zijn rede te Philadelphia.

Een armband met wonderbaarlijke MAGNETEN

Een MAGNEET met wonderbaarlijke kruiden

(En ge geleuft da' nie'?!)

ER ZIJN HEEL wat manieren om de mensheid voor het lapje te houden. Een daarvan is de „magische armband”, of de magische ring, waarbij oude verhalen over stenen met een wonderbare kracht worden opgewarmd om de hedendaagse honger naar het wonder te stillen. De heer M. van den Bosch, groothandel in plasticwaren te Herenthals in België heeft ook zo'n wonderarmband. Maar er zitten geen wonderbare steentjes in, maar magneetjes.

Hij heeft over zijn armband vouwblaadje samengesteld, dat volgestouwd met geleerde woorden, die hij kennelijk amper zelf begrijpt, hij gooit er een kruiwagen literatuur tegen aan (waarbij Charcot zomin ontbreekt als Galvani en Faraday) en concludeert tenslotte, dat het magnetisme in de armband niet alleen de rode bloedlichaampjes beïnvloedt, maar alle „motorische zenuwen”.

Zo'n armbandje met magneetjes zorgt er zodoende voor, dat alle weefsels van het lichaam lenigheidsoefeningen ondergaan. De armband zou wintervoeten voorkomen, maar bestrijdt ook de arterio-sclerose. De aders worden soepeler, het risico van hoge bloeddruk vermindert. Het is goed voor reuma, histerie . . .

De heer Van den Bosch beweert dat hij in België veel succes heeft met de verkoop van zijn magnetische armbanden. Hij wilde echter de afzet in Nederland wel verbeteren en vroeg de Alg. Ned. Drogisten Bond om raad. Deze Bond moest van de samenwerking niets hebben en heeft in het vakblad De Drogist er de drogisten op geattendeerd zich verre te houden van de verkoop van zulke „gezondheids-armbanden”.

NIET VOOR DE EERSTE keer moeten wij hier de activiteiten signaleren van het kruidencentrum „De Magneet”, dat op het tij van de ver-

grote belangstelling voor kruiden goede zaken hoopt te doen. Kruidencentrum De Magneet te Beverwijk liet in het Amsterdamse Buitenveldert huis aan huis briefkaarten bezorgen, die het de ontvanger gemakkelijk moesten maken om een bestelling te doen. De briefkaarten bleken namelijk antwoordkaarten te zijn, machtiging no. 53 te Beverwijk.

Aan de andere kant las men o.a.: „Probeert u ze eens! Wij hebben kruiden voor . . .” En dan worden achtien kwalen en gebreken genoemd. De Magneet rekent niet de exorbitante prijzen van Van de Moosdijk, want een portie voor de „overgang” kost maar f 2,40. Een portie laxeren komt op dezelfde prijs, maar migraine is een dure geschiedenis: één portie f 3,10. Men kan bovendien alleen bestellingen plaatsen ter waarde van minstens 10 gulden, zodat men tegelijkertijd diverse zaken onder schot kan nemen, zoals aambeien (prijs f 2,40), borstenhoest, ook f 2,40, bedwateren, idem dito; met f 3,90 tegen netelroos is men dan al dik over het verlangde tientje!

Ook in de slankheid hoopt De Magneet goede zaken te doen. Vermageringskruiden voor drie maanden kosten tien gulden. Een stempeltje vermeldt nog: „Met de vakantie heerlijk slank! Vermageringskruiden? Gegarandeerd succes”.

Want het zijn, het woord ontbreekt op deze kwalijke briefkaart niet: „de beste kruiden ter wereld”. Zo wekt De Magneet op tot het eigen doktertje spelen door een bestellinkje te plaatsen bij dit Beverwijkse postorderbedrijfje.

Adresverandering

Verzuim niet bij adresverandering even de wijziging mede te delen aan het correspondentieadres Oranjelaan 6 te Hilversum! Dan behoeft U niet bevreesd te zijn één nummer van dit interessante maandblad te moeten missen.

PROF. TENHAEFF

VERVOLG VAN BLZ. 17

ning dan de zijne duldt, deed de promovendi alras hun heil elders zoeken.

Prof. Tenhaeff's benadering van het uitgebreide parapsychologische terrein werd ten slotte zo verkrampd dat hij nooit de bijzondere mogelijkheden van de z.g. statistische experimenteer-methode heeft kunnen of willen inzien. Misschien wel omdat hij nooit de moeite heeft genomen om zich zelf van de waarschijnlijkheidsrekening maar de meest elementaire kennis eigen te maken, aldus dr. Zoráb.

"Prof. WINGS" is niet bang voor onze rechters

(Van een medewerker)

DE BELGISCHE KWAKZALVER Carolus Vleugels, alias professor Wings, uit Brasschaet, is weer opgedoken in Zeeuws-Vlaanderen, nadat daar enkele jaren geleden een complete jacht op hem werd gemaakt wat resulteerde in fikse boetes voor de rechtbank in Middelburg.

Drie agenten in burger deden onlangs een inval in hotel Du Commerce in Oostburg, vanouds het werkterrein van Vleugels. Vleugels werd er op een drukbezocht spreekuur betrap. En hij kreeg een serie processen-verbaal wegens het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst in Nederland.

De man onderzocht zijn patiënten op een door gordijnen omsloten toneel van de hotelzaal. Hij stond op het punt te verdwijnen door een achterdeur toen de politie het toneel betrad. Tijdens een verhoor bekende Vleugels dat hij zijn praktijken in ons land uitoefende, omdat „de straffen in België zo zwaar zijn”.

Op het toneeltje

NADAT DE Oostburgse politie er achter was gekomen dat de Belg al weer enkele maanden op gezette tijden mensen met allerlei kwalen, voornamelijk landgenoten, op het toneeltje „behandelde”, vatte men eerst post voor het hotel om „patiënten” te ondervragen. Uit gesprekken met tientallen mensen bleek dat men over het

Schoonheid op de markt

DE NEDERLANDSE MARKT voor cosmetica en toiletartikelen is van 1966 tot 1969 met ongeveer 30 pct. toegenomen. De import steeg zelfs tot 70 pct. De winkelverkopen van deze producten worden voor 1970 op zo'n 600 miljoen gulden geraamd, tegen 547 miljoen in het jaar daarvoor. In totaal is in ons land in het afgelopen jaar voor 1.1 miljard gulden uitgegeven aan farmaceutische producten, cosmetica en toiletartikelen.

Overigens blijkt ook onze farmaceutische industrie zich goed te wenen, want Nederland staat als nummer zes op de ranglijst van de landen die farmaceutica produceren: na de Duitse bondsrepubliek, de V.S., Groot-Brittannië, Frankrijk en Zwitserland.

algemeen geen baat had gevonden bij behandeling door bonafide artsen in België. Eén van de patiënten verklaarde dat Vleugels voor een consult wel een honorarium van 600 Belgische francs (f 43,—) had gevraagd.

Toen de agenten vervolgens het hotel binnengingen zagen zij daar zo'n dertig mensen die op hun behandelingsbeurt zaten te wachten. V. pakte net zijn spullen in en wilde het hazenpad kiezen. Hij verrichtte zijn onderzoek met een pendel-apparaat. Dit is in beslaggenomen.

Met de pendel op het toneel

De pendel bestond uit een kettinkje met aan het uiteinde een klein stalen bolletje. Dit bewoog hij over het lichaam van de patiënt. Het zou dan de kwaal aangeven of de pijn lokaliseren door te gaan trillen.

Vleugels verzekerde de politie dat hij duizenden dankbetuigingen heeft van patiënten. Of hij ook geneesmiddelen verstrekke? Vleugels beweerde van niet, hoewel er wel flesjes op tafel stonden. Deze drankjes zou hij van een „collega” hebben gekregen, omdat hij zelf ook ziek was... Om dat te bewijzen goot hij wat druppels uit zo'n flesje op een suikerklontje, waarna hij het klontje op at.

VLEUGELS, EIGENLIJK vertegenwoordiger van beroep, is in augustus

1968 (zie ons blad uit die maand) door de rechtbank in Middelburg tot zeven maal f 50 boete veroordeeld in hoger beroep. Het vonnis van de Oostburgse kantonrechter luidde oktober 1967, waarover wij toen ook berichtten, in totaal f 2100. Onze veronderstelling toen geuit blijkt wonderwel waarheid te zijn geworden. Schreven wij niet in augustus 1968: „Wij vrezen dat Carolus Vleugels, die België voor zijn praktijken al eens een flinke vrijheidsstraf heeft ondergaan niet bijster onder de indruk zal zijn van het Middelburgse vonnis”...!

Indertijd hield Vleugels onder andere zitting in hotels in Sluis en Hulst. Mr. Kruseman van de werkgroep van Praktiserend Genezers NWP, trad toendertijd als raadsman op.

Vleugels is overigens sinds die tijd wel opgeslagen wat de prijs voor zijn consulten betreft.

Het is niet de eerste keer, dat wij in deze kolommen er de aandacht op hebben kunnen vestigen, dat in veel gevallen een geldboete voor een kwakzalver een lachertje is.

Handige lieden als deze „prof. Wings” met zijn pendeltje hebben hun slachtoffers al zoveel geld uit de zak geklopt dat enige honderden guldens boete niet méér indruk maken, dan een boete wegens een parkeerovertreiding. Maar voor vrijheidsstraffen blijken de heren bang te zijn. Zulk een straf zou ook bijvoorbeeld een brutale kwakzalver als Willem van de Moosdijk wel eens tot nadenken hebben gestemd. Red. M.t.d.K.)

Op de pseudotour met gekochte artsenbul

(Van een medewerker)

Op kosten van de Britse belastingbetaler is de pseudo-arts Abdoel Lattief Sjarify na een mislukte deportatie naar Nederland naar zijn geboorteland Afghanistan teruggevlogen. Hij is aan beide kanten van de Noordzee als ongewenst vreemdeling bestempeld.

Deze pseudo-arts van dertig jaar werkte meer dan drie jaar in een aantal Londense ziekenhuizen en zegt meer dan 150 operaties te hebben verricht. Hij studeerde medicijnen aan de universiteit van Kaboel, maar verwierf geen doktersbul. Hij kocht er toen maar een van een vriend. De man slaagde er in door het grote gebrek aan artsen op vooral de afdelingen met slachtoffers van lichte ongevallen

in de Londense ziekenhuizen een baan te krijgen.

De nationale gezondheidsdienst in Engeland is vanwege dit tekort maar wat blij met aanbod van (goedkope) afgestudeerde dokters uit India. Ze willen er wel voor zo'n f 275 per week of hooguit en paar tientjes meer werken. De artsen zijn dan inwonend in de ziekenhuizen en werken gemiddeld 120 tot 130 uur per week of zelfs nog langer. De dokters uit de arme landen hopen op die manier een half jaar te werken en dan naar hun land terug te kunnen. Sjarify slaagde er ook in aan de slag te komen. Hij is opgepakt wegens misbruik van een vals medisch diploma, het stelen van een auto en het verkrijgen van een andere auto door bedrog.

Wat is het nut van helderziendheid?

Ir. STRÄSSER uit Hilversum is de boer opgeweest met een lezing over paranormale verschijnselen en begaafdheden die daarmee samenhangen. Die lezing hield hij onder andere voor de katholieke plattelandsjongeren in Houten (U.). Ir. Strässer is voorzitter van de Studievereniging voor parapsychologie, afdeling Utrecht. In zijn lezing ging hij onder andere op helderziendheid en telepathie in.

Hij wees er daarbij onlangs onder meer op dat de paranormale verschijnselen tijdens variëteévoorstellingen altijd een kwestie van trucs en handigheid zijn. „Dat is dikwijls een kwestie van uithoren en van een zeer geraffineerde opzet.” Maar dan: „De paragnost Croiset is één van de weinige, zeer betrouwbare personen in deze materie,” verklaarde spreker. En hij verklaarde ook dat professor Ten haeff zich steeds in de para-psychologie verdiept: „het praktisch nut van deze „helderziendheid” is zeer twijfelachtig, maar anderzijds kan men niet zeggen dat het allemaal onzin is,” aldus ir. Strässer.

Croiset heeft overigens ook een compliment mogen horen uit de mond van prof. Hans Bender van de universiteit in Freiburg, Breisgau. „De meest begaafde helderziende die ik ooit heb ontmoet,” zou volgens een bericht uit Bonn prof. Bender hebben verklaard. Een „eminent talent”. Prof. Bender is te Freiburg leider van het Instituut voor de grensgebieden van de psychologie.

Nu Tenhaeff's rijk ten einde schijnt te zijn, heeft Croiset zich kennelijk van een andere beschermengel voorzien in de persoon van prof. Hans Bender, die al „intensief met Croiset” heeft samengewerkt.

ELEKTRISCHE KUSSENS

Het ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid heeft onlangs gewaarschuwd tegen elektrische kussens zonder vochtwerende bekleding. De Consumentenbond ging daarop na

wat er op dit gebied zoal te koop is en of dit met zo'n bekleding is uitgerust. Bij twee kussens bleek dat niet het geval. Reden waarom de Consumentenbond meent, dat ze uit de handel moeten worden genomen.

Het artikel in de Consumentengids, dat aan deze zaak is gewijd, besluit met: „Het ministerie van economische zaken heeft de verkoop van gevaarlijke elektrische apparaten per 1 januari jl. strafbaar gesteld en het doet wat zoetsappig aan, dat het ministerie van sociale zaken het nu alleen bij een waarschuwing aan het publiek laat. Wie er hier gewaarschuwd moet worden, is o.i. fabrikant of importeur!”

Opticiens en contactlenzen

ONLANGS HEEFT DE staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid, dr. R. J. H. Kruisinga, aan de Gezondheidsraad advies gevraagd over de vraag, in hoeverre uit een medisch oogpunt bepaalde handelingen met betrekking tot contactlenzen door opticiens kunnen worden verricht. Zo ja, kunnen die handelingen al dan niet onder voorwaarden aan hen worden overgelaten?

Het zou bij voorbeeld van belang kunnen zijn te weten, in welke gevallen het beter zou zijn contactlenzen voor te schrijven dan een bril, en omgekeerd.

Aan de Gezondheidsraad is ook gevraagd, of de opticiens voldoende deskundig geacht kunnen worden om zelfstandig uit te maken of in een gegeven geval contactlenzen kunnen worden geleverd, of dat het raadzaam is de klant te verwijzen naar een oogarts.

Gevraagd is naar de mogelijkheid van schade aan het oog door het gebruik van niet-passende contactlenzen en door het aanmeten van contactlenzen, wanneer een en ander wel of niet gebeurt onder toezicht van en oogarts.

Er bestaan nog geen wettelijke regelingen over de vraag, wie contactlenzen kan aanraden, aanpassen en afleveren. De wetgeving is bij de van ouds bekende brillen blijven steken, maar houdt nog geen rekening met de steeds populairder wordende contactlenzen.

Kwakzalvers een bedreiging voor de laatste neushoorns

CHINESE KWAKZALVERS vormen indirect een grote bedreiging voor de inmiddels al zeldzaam geworden Sumatraanse neushoorn. De hoorn van dit dier is zeer in trek bij de Chinese kwakzalvers, die er een poeder van malen, dat de seksuele potentie zou verhogen. Zij betalen stropers dan ook hoge bedragen voor dergelijke hoorns, waarvan bovendien nog ringetjes worden gemaakt, die om de magische kracht, die er aan wordt toegeschreven, ook nogal veelvuldig worden gedragen door Sumatraanse overheidspersonen. De Sumatraanse neushoorn, *Rhinoceros sumatrensis*, is wat kleiner dan zijn Javaanse collega, maar heeft twee hoorns.

Volgens de Zwitserse zoöloog dr. Fred Kurt zou het totale bestand aan neushoorns in Noord-Sumatra en Atjeh nog slechts 60 à 100 dieren omvatten. Daarvan leven er naar zijn mening 28 in het Goenoeng Leuser-reservaat, waarvoor het Wereld Natuurfonds Nederland dit voorjaar een actie begon. „Ze worden onophoudelijk door stropers bedreigd,” aldus dr. Kurt.

Tijdens langdurige tochten door het oerwoud van het Goenoeng Leuserreservaat in Noord-Sumatra was dr. Kurt er niet in geslaagd om neushoorns te zien. Hij had ze wel gehoord, hun sporen gevonden en hij had ze zelfs geroken. „Ze ruiken als buffels”, verklaarde hij op een in Artis te Amsterdam gehouden persconferentie.

De actie van het Wereld Natuurfonds Nederland heeft mede ten doel de bewaking in het 4100 vierkante kilometer omvattende reservaat te versterken, door het aanstellen van meer bewakers tegen de stroperij. De afdeling Amsterdam van het Wereld Natuurfonds zal zorgen voor de aankoop van junglejeeps, om de bewakingsmogelijkheden te verbeteren. In het Goenoeng Leuserreservaat leven ook de orang oetan, de olifant, de Sumatraanse tijger, de nevelpanter en andere dieren, waaronder de Sumatraanse bosgems.

Bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam; Mevr. J. W. J. Vermeulen, Berkenrodestraat 23 te Haarlem, Secretaresse; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Vice-President Arrondissements-Rechtbank te Arnhem; J. E. Bulter, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; P. L. Stal, Arts te 's-Gravenhage; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; Mej. Drs. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. W. Gosker, Inspecteur van Politie te Arnhem; J. Noord te Amsterdam.

Lidmaatschap van de Vereniging Incl. Maandblad min. f 10,—; voor studerende f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, Amsterdam-Zuid. Postgiro van de Vereniging 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

BLZ. 26

Abonnement per jaar franco per post
bij vooruitbetaling f 10,—;
studerende f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.